

ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ
ท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวสะพายเป้
(Backpackers) ในเขตกรุงเทพมหานคร

A Study the behavior of tourism in marine ecosystems affecting decision
making on backpacking trips of backpackers in Bangkok

อภิษฐา เหล่าสิม

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.ศึกษาการตัดสินใจท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) 2.ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) จำนวน 400 คน โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่อาสาเข้ามาตอบเอง (Voluntary response sample) นำผลที่มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม T-test (Independent t-test) และ One Way ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง อายุ 21-30 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ย 20,001-30,000 บาท โดยจุดประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางท่องเที่ยวช่วงเวลาวินหยุดนักขัตฤกษ์ เทศกาล หรือวันหยุดยาว ท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน โดยค่าใช้จ่ายที่สำคัญที่สุดคือ ที่พัก โรงแรม และต้องการทำกิจกรรมพายเรือ ชมธรรมชาติ และการให้ระดับความสำคัญการตัดสินใจท่องเที่ยวในนิเวศทางทะเล นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านบริการด้านที่พัก ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านบริการเสริมจากท้องถิ่น และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว การเปรียบเทียบด้านประชากรศาสตร์ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) โดย เพศ อาชีพ และเงินเดือน มีผลที่ต่างกัน ส่วนอายุ สถานภาพ และการศึกษา ไม่มีผลที่แตกต่าง

คำสำคัญ : การท่องเที่ยว ,การท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ , การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล นักท่องเที่ยว , นักท่องเที่ยวสะพาย

Abstract

The objectives of the study are 1. To study the decision to travel in the marine ecosystem of backpackers 2. To study tourism behavior in marine ecosystems of backpackers. The target groups used were 400 Thai backpackers in Bangkok, as gathered by the set of questionnaire based upon Voluntary response sample. The outcomes were analyzed by statistics to find Percentage , frequency , mean , standard deviation , T-test results and One-Way ANOVA.

The results found that most Thai backpackers were female, aged 21-30, with single status, completing the bachelor's, most of the office worker, have accumulated income 20,001-30,000 Bath, For the purpose of traveling to relax, travel during holidays or long holidays, with a group of friends, most important expenses are hotels, want to do paddle a boat activities

See highest level of importance marine ecotourism factors decision. The most factor are Accessibility, Attractions, Accommodations, Activities, Ancillary Services, Amenities respectively. The demography comparison of factor affecting decision of personal by sex, occupation, and income were difference. aged, status, and education were not difference.

คำสำคัญ : Travel , Backpacking , Marine Ecotourism , Tourist , Backpackers

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปี 2564 นับเป็นปีแห่งความท้าทายของการท่องเที่ยวไทยอีกปี ที่ยังคงต้องขับเคลื่อนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้บรรลุเป้าหมายภายใต้การเผชิญสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ที่ยังคงดำเนินอย่างต่อเนื่องและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่ถดถอย รวมทั้ง

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท่ามกลางสถานการณ์ที่ทำหายนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ยังคงมุ่งมั่นตั้งใจที่จะผลักดันและปรับตัวภายใต้กระแสวิกฤตนี้ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “เป็นผู้นำในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม (Preferred Destination) อย่างยั่งยืน”

การท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว ดังที่ Yeemin, et al. (2001) กล่าวว่า การท่องเที่ยวชายฝั่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมและมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย การท่องเที่ยวรูปแบบนี้ขึ้นอยู่กับระบบนิเวศแนวปะการังเป็นหลัก สภาพของแนวปะการังในทะเลอันดามันอยู่ในสภาพค่อนข้างดี มีความหลากหลายของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสูง นอกจากนี้อุทยานแห่งชาติทางทะเล เป็นพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน มีลักษณะพื้นที่เป็นภูเขา ป่าชายเลน ชายหาดและเกาะแก่ง ที่มีความอุดมสมบูรณ์และสวยงาม ทำให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล ผ่านกิจกรรมหลายอย่าง เช่น การทำประมงเพื่อจับสัตว์น้ำ การเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเป็นแนวป้องกันคลื่นลมตามธรรมชาติ การใช้เป็นแหล่งอุตสาหกรรม ท่าเรือ การขนส่งสินค้า เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น (สุวลักษณ์ สารุมนัสนันท์และคณะ 2555)

การท่องเที่ยวถือว่าเป็นกิจกรรมหลักของมนุษย์มาเป็นเวลานาน มนุษย์มีการอพยพเคลื่อนที่อยู่เสมอ การอพยพครั้งแรกของมนุษย์ยุคใหม่ (Modern Human) มนุษย์เป็นนักเดินทางมาตั้งแต่อดีต แต่ในช่วงแรกๆของอารยธรรมมนุษย์นั้น การท่องเที่ยวมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แต่เมื่อมีการพัฒนาของระบบคมนาคมแผนที่ รวมถึงการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรป ทำให้นักท่องเที่ยวมีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น แต่ยังมีคนอีกจำนวนหนึ่งที่ปฏิเสธการท่องเที่ยวแบบนี้ กลับกันแล้วพวกเขาเลือกที่จะท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม กล่าวคือมีความเป็น “นักสำรวจ” (Explorer) แบบผู้คนในอดีต คนเหล่านี้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่งตัวเรียบง่าย สะพายเป้ใบใหญ่ อายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มคนเหล่านี้ถูกเรียกรวมๆว่า “นักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้” (Backpackers) พวกเขามีลักษณะเฉพาะ มีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและจุดมุ่งหมายในการท่องเที่ยวใกล้เคียงกัน (การัญญาส ภูงษ์ยุทธ 2559) โดยเน้นถึงการรับประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบท้าทายความสามารถของตนเองและมุ่งเน้นไปที่สถานที่ท่องเที่ยวที่ได้เข้าถึงธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ต่างๆ มักจะชอบคุยกับคนท้องถิ่น เพื่อเรียนรู้จากคนทั่วทุกมุมโลก ชอบที่จะแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางความคิดเห็นระหว่างกัน ชอบพบปะเพื่อนใหม่อยู่เสมอ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ไม่ได้ซื้อแพ็คเกจทัวร์ ในการท่องเที่ยวแต่เป็นการท่องเที่ยวด้วยตนเองเท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers)
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers)

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacker) ในระดับที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacker) ในระดับที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ กลุ่มตัวอย่างที่อาสาเข้ามาตอบเอง (Voluntary response sample) ในลักษณะของการใช้แบบสอบถามออนไลน์ของ Google Form และแจกแบบสอบถามในช่องทางออนไลน์ ได้แก่ เพจนักท่องเที่ยวในเฟซบุ๊ก

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พฤติกรรมการท่องเที่ยว และการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

ขอบเขตด้านพื้นที่

เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากช่องทางออนไลน์ ได้แก่ เพจนักท่องเที่ยวในเฟซบุ๊ก

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) อธิบายว่า การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้น เป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

นิคม จารุมนี , 2544 ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวไว้ คือ การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง ที่มี 3 คำเป็นเงื่อนไขในการท่องเที่ยว คือ 1.การเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่ง โดยใช้ยานพาหนะนำไปเป็นระยะทางไกลหรือไกลก็ได้ 2.การท่องเที่ยวจะต้องมีจุดมุ่งหมายปลายทาง 3.การท่องเที่ยวจะต้องมีจุดมุ่งหมาย (Purpose) มีจุดประสงค์ในการเดินทางไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือไปอยู่ประจำ

จากคำนิยามและความหมายของ การท่องเที่ยว สรุปได้ดังนี้ การเดินทางจากสถานที่ใด สถานที่หนึ่ง ไปยังอีกสถานที่หนึ่งด้วยความสมัครใจ และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยว มิใช่เพื่อประกอบอาชีพอื่นหรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อพักผ่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น โดยมีจุดประสงค์ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยสถานที่และกิจกรรมขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคล

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

Buhalis (2000) ได้อธิบายความหมายขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ไว้ดังนี้ องค์ประกอบสำคัญทางการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วย 6 ประการ หรือ 6A'S ดังนี้ 1.แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้าง 2. การเข้าถึง (Accessibility) คือ ระบบคมนาคม 3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ ร้านอาหาร การบริการการท่องเที่ยว 4.ที่พัก (Accommodations) คือ ที่พักที่คอยให้บริการนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมสถานที่นั้น 5.กิจกรรม (Activities) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างนักท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ 6.การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Services) ได้แก่ ธนาคาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์และโทรคมนาคม

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2541) ได้ให้ความจำกัดความของคำว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล” หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า โดยพื้นฐานแล้วการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ไม่แตกต่างจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อื่นๆ ความแตกต่างจึงอยู่ที่ลักษณะพื้นที่ท่องเที่ยว ที่ซึ่งมีฐานทรัพยากรเกี่ยวเนื่องกับทะเลเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นได้มีการแบ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล โดยจำแนกตามพื้นที่ เป้าหมายจำนวน 7 พื้นที่ ได้แก่ 1.แนวปะการังและกองหิน 2.แหล่งหญ้าทะเล 3.หาดทราย 4.ป่าชายเลน 5.ป่าบกในพื้นที่เกาะ 6.พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นธรณีสัณฐาน 7.แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในระบบชายฝั่งทะเล

นอกจากทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ได้กล่าวมา กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลส่วนใหญ่จะอาศัยธรรมชาติ หรือวัฒนธรรมที่ปรากฏดั้งเดิมเป็นทรัพยากรพื้นฐานในการรองรับกิจกรรม โดยเน้นด้านการเรียนรู้ ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นหลัก (ศูนย์วิจัยป่าไม้, 2538) กิจกรรมการท่องเที่ยวดังกล่าว ประกอบด้วย การดำน้ำลึก การดำน้ำตื้น การเล่นเรือใบ กิจกรรมศึกษาวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชนดั้งเดิมในพื้นที่ กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ การดูนก การพายเรือ การล่องเรือศึกษาธรรมชาติ การเที่ยวถ้ำและกิจกรรมศึกษาท้องฟ้าจำลองและดาราศาสตร์

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ชวลัญช อุทยาน (2552) ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อการท่องเที่ยว เช่น จุดประสงค์ในการท่องเที่ยว ความถี่ในการท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว วิธีการเตรียมการเดินทาง ผู้ร่วมเดินทาง แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว ประเภทของที่พักรวม เป็นต้น

ทวีลาภ รัตนราช (2553, อ้างใน พันธมน ภมรานนท์) กล่าวว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ พฤติกรรมการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทาง การพักรวม และอื่นๆ แบ่งได้ ดังนี้ 1. วัตถุประสงค์ของการเดินทาง การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศาสนา เป็นต้น 2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ซึ่งมีความแตกต่างกันตามสภาพทางกายภาพของสถานที่ที่จะไป และโครงสร้างของการคมนาคม 3. ลักษณะของการเดินทางนักท่องเที่ยวชาวไทย นิยมที่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มครอบครัวหรือบริษัทนำเที่ยว เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว

Solomon (2002) กล่าวว่า การตัดสินใจ เป็นลักษณะของกิจกรรมกระบวนการในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลที่เกิดขึ้นเมื่อทำการประเมิน (Evaluating) การได้รับ (Obtaining) การใช้ (Using) การดำเนินการภายหลังการบริโภค (Disposing)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ กระบวนการที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวกับการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การใช้ (Using) การประเมิน (Evaluating) และการใช้จ่าย (Disposing) เพื่อตอบสนองความต้องการของเขาหรืออาจจะ กล่าวได้ว่า การตัดสินใจ คือ พฤติกรรมและการกระทำเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ การใช้สินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของผู้ที่ตัดสินใจ

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรตัวอย่าง (Sample size) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) โดยสุตรกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคัดกรอง 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปหรือข้อมูลส่วนบุคคล 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเป้ 4. แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจท่องเที่ยวสะพายเป้

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ความตรง (Validity) หมายถึง ความแม่นยำของข้อมูลที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานของงานวิจัย โดยนำแบบสอบถามไปปรึกษากับผู้ที่เชี่ยวชาญในด้านที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย หรือ IOC จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้คำแนะนำ และปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสม

2. ความเที่ยง (Reliability) หมายถึง ความคงที่จากผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ Pilot Test จำนวน 40 ชุดกับกลุ่มตัวอย่าง โดยเครื่องมือที่ใช้ทดสอบ ที่เรียกว่า การหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's alpha coefficient)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ในส่วนข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ข้อมูลด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแสดงร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency)

ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) โดยหาค่าเฉลี่ย (Average) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต้น และ ตัวแปรตาม ด้วยการทดสอบค่าสถิติ 2 แบบ คือ ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างด้วย (One-way ANOVA) และ T-test และถ้าหากว่าผลการทดสอบพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยการวิเคราะห์ Post Hoc แบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าคู่ใดที่แตกต่างกัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ผลการศึกษา “ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers)” ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูล โดยผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ มีดังนี้

ตารางที่ 1 ศึกษาการตัดสินใจท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลของนักท่องเที่ยวสะพายเป้

(Backpackers)

ปัจจัยการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปรผล
ด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.25	.386	มากที่สุด
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.41	.424	มากที่สุด
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว	4.01	.557	มาก
ด้านบริการเสริมจากท้องถิ่น	4.10	.514	มาก
ด้านบริการด้านที่พัก	4.17	.495	มาก
ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว	4.15	.463	มาก
รวม	4.18	.473	มาก

จากตารางที่ 1 ปัจจัยการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.41$) และด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ และ อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริการด้านที่พัก ($\bar{X} = 4.17$) ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.15$) ด้านบริการเสริมจากท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.10$) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.01$) ตามลำดับ สรุปปัจจัยการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) และรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25-4.41$) รายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01-4.17$)

ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระบบนิเวศทางทะเลของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers)

ข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) ได้แก่ จุดประสงค์การเดินทางท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวส่วนไหนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) และความต้องการด้านกิจกรรมในการเดินทางท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) จำนวน 400 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) ส่วนใหญ่ มีจุดประสงค์การเดินทางท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 377 คน คิดเป็นร้อยละ 94.3 ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) จะเลือกท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ เทศกาล หรือวันหยุดยาว จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) เลือกการท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวส่วนไหนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) เป็น

ค่าใช้จ่ายด้านที่พัก โรงแรม จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 และความต้องการด้านกิจกรรมในการเดินทางท่องเที่ยวระบบนิเวศทางทะเลแบบสะพายเป้ (Backpacking) เลือกกิจกรรมพายเรือ ชมธรรมชาติ จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการอภิปรายผล ตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ 1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacker) ในระดับที่แตกต่างกัน 2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacker) ในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacker) ในระดับที่แตกต่างกันโดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

การศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ สถานภาพ และการศึกษา ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpackers) ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จิรดาภา สนิทจันทร์ 2564) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับการตัดสินใจที่ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (มาศศุภา นิมบุญจาช 2558) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ด้านเส้นทางคมนาคม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พัก ที่ไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpackers) ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มาศศุภา นิมบุญจาช 2558) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีผลต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ด้านเส้นทางคมนาคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พัก ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก นักท่องเที่ยวแต่ละคนมีรายได้ไม่เท่ากัน ทำให้การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก และอาหาร มีความแตกต่างกัน เช่น สถานที่ท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าถึงยากและมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยก็อาจจะตัดสินใจไม่ท่องเที่ยวสถานที่นั้น เป็นต้น และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (จิรดาภา สนิทจันทร์ 2564) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ ที่พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศ และอาชีพ

ต่างกันมีระดับการตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก นักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) แต่ละเพศจะมีความชื่นชอบในสถานที่เที่ยวที่ต่างกัน เพราะแต่ละคนมีนิสัย การใช้ชีวิต ความชอบ ตามบริบทของสังคมและอาชีพ ซึ่งสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวของแต่ละคนไม่เหมือนกัน

2.ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ของนักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacker) ในระดับที่แตกต่างกัน

การศึกษา พบว่า ทุกปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านจุดประสงค์การเดินทาง ด้านระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านความต้องการด้านกิจกรรม มีการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (Backpacking) ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ (ภัทรพร สิทธิจักรทอง 2562) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยในการเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพีพี จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวใช้เวลาเลือกเดินทางเป็นระยะเวลา 3 วัน มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การท่องเที่ยวในเขตทางทะเลค่อนข้างที่จะใช้ระยะเวลาในการเดินทางค่อนข้างนาน เพราะสถานที่ท่องเที่ยวเยอะ มีความหลากหลาย จึงทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวส่วนมากใช้เวลาวันหยุดยาวในการท่องเที่ยว รวมทั้ง ปัจจัยด้านราคา ที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ เรื่อง อัตราค่าบริการห้องพักและกิจกรรมมีราคาเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ (มาศศุภา นิมบุญจาซ 2558) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางมากับครอบครัว/ญาติ มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวจะสามารถเปลี่ยนไปได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสถานที่ท่องเที่ยวที่นักเดินทางเลือก ไม่สอดคล้องกับวิจัยของ (จิรดาภา สนิทจันทร์ 2564) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง พบว่า จุดประสงค์ที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรม กระบวนการ และด้านการมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก นักท่องเที่ยวแต่ละคนมีความชื่นชอบในการท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวบางคนหนีออกจากการทำงานก็เลือกที่จะท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพร้อมกับกลุ่มเพื่อน ก็จะเลือกท่องเที่ยว โดยเน้นทำกิจกรรม เช่น พายเรือ ดำน้ำ ดูปะการัง เป็นต้น จึงทำให้จุดประสงค์ในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (Backpackers) มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พบว่า

- 1.ผู้ประกอบการควรมีการจัดจุดนั่งพักผ่อนให้เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว และจุดพักผ่อนควรเป็นจุดที่เห็นวิวทิวทัศน์สวยงาม เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนประทับใจ

2. ที่พัก โรงแรม มีส่วนในการตัดสินใจมากที่สุด ผู้ประกอบการไม่ควรที่จะตั้งราคาที่พัก โรงแรม สูงจนเกินไป เนื่องจาก ปัจจุบันมีที่พัก โรงแรม เกิดขึ้นมากมาย และหากผู้ประกอบการที่ตั้งราคาสูงเกินไป อาจจะทำให้เสียโอกาสในการได้นักท่องเที่ยวเป็นลูกค้า

3. ความต้องการด้านกิจกรรม ในการเดินทางท่องเที่ยว ผู้ประกอบการควรที่จะจัดหาอุปกรณ์ให้ เพียงพอต่อ จำนวนนักท่องเที่ยว และควรที่จะเช็คความพร้อมของอุปกรณ์ตลอดเวลา เพื่อป้องกันอันตราย ที่จะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว

จากผลการวิจัยด้านการตัดสินใจในการท่องเที่ยว พบว่า

1. ผู้ประกอบการต้องมีการดูแลจัดการสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสะอาด ไม่มีขยะ และควรมี เจ้าหน้าที่พร้อมเต็มใจให้ข้อมูลที่นักท่องเที่ยวต้องการ พร้อมทั้งดูแลความปลอดภัยให้กับสถานที่เที่ยวและ นักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามายังสถานที่ท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัย สบายใจ และเพลิดเพลินกับสถานที่ ท่องเที่ยวมากที่สุด ซึ่งเป็นการสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว

2. ผู้ประกอบการควรมีป้ายบอกทางที่ชัดเจน พร้อมทั้งมีรถสาธารณะ รับ-ส่ง นักท่องเที่ยวเข้าไปยัง สถานที่ท่องเที่ยว และสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการ ควรให้ความสำคัญมากที่สุด คือ เรื่องเส้นทางในการเข้าถึงสถานที่ ท่องเที่ยว ต้องมีความปลอดภัย หากเส้นทางไม่สามารถเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้ ควรต้องมีป้ายติด หรือการ ประกาศให้นักท่องเที่ยวทุกคนรับทราบ

3. ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ต้องเพียงพอ สะอาด เป็นสัดส่วน แยกเพศให้ชัดเจน เพื่อความ สะดวกสบาย และความสบายใจ ในการใช้บริการของนักท่องเที่ยว

4. ผู้ประกอบการควรมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยว หลากหลาย เนื่องจาก นักท่องเที่ยวมีหลายช่วง อายุ ซึ่งบางคนอาจจะไม่เหมาะกับบางกิจกรรม จึงควรมีกิจกรรมที่รองรับนักท่องเที่ยว และอุปกรณ์ของกิจกรรม ควรจะตรวจสอบความพร้อมเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะลงพื้นที่เพื่อแจกแบบสอบถาม โดยเลือกสถานที่แจกแบบสอบถาม คือ สถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล เพื่อที่ให้นักท่องเที่ยวมีความแม่นยำและหลากหลายมากขึ้น

2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวต่างชาติร่วมด้วย เนื่องจากสถานที่ ท่องเที่ยวทางทะเล ในประเทศไทย ก็เป็นที่นิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน จะได้นำความคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว มาพัฒนา และปรับปรุง

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการสะท้อนภาพรวมของนักท่องเที่ยวสะพาย เบ้ (Backpackers) ควรจะทำการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษารายละเอียดเชิงลึกของนักท่องเที่ยวสะพายเบ้ (Backpackers) ในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- การัณยภาส ภู่งยุทร. (2559). *นักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้ (backpacker) กับโฮสเทล (hostel) : การสร้างความหมายและอัตลักษณ์ผ่านพื้นที่*, บทความในรายวิชาพื้นที่ อัตลักษณ์ และความเป็นชายขอบ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560) *มาตรการความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวของกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว*. ค้นหาค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2565, จาก https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/tourist/download/article/article_20171128144640.pdf
- กรมการท่องเที่ยว, (2565) *หลักเกณฑ์ที่พักนักท่องเที่ยว*. ค้นหาค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก https://nonthaburi.mots.go.th/ewtadmin/ewt/nonthaburi/download/article/article_20210903160259.pdf
- คณะกรรมการจัดการความรู้เพื่อผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล (อจชล.). (2560) *การท่องเที่ยวและนันทนาการ*. ค้นหาค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565 จาก http://www.mkh.in.th/index.php?option=com_content&view=article&id=67&Itemid=71&lang=th.
- ปี 2563. ค้นหาค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก http://61.7.151.244/moodle/pluginfile.php/34974/mod_resource/content/2/ประเภทและรูปแบบของนักท่องเที่ยว.pdf (2563). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Basic of tourist)*, ค้นหาค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565
- จิราภา สนิทจันทร์. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ*. รายงานการค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- จิตศักดิ์ พุ่มจระ. (2560). *รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ณัฐพัชร มณีโรจน. (2560). *การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน*. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทย นานาชาติ, ปีที่13 ฉบับที่2, หน้า18.
- นิจรา คลังสมบัติ. (2557). *การพัฒนา รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราสาทหินพันยอด Unsee ปราสาทหินดึกดำบรรพ์แห่งสตูล, (2022). ค้นหาค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565. จาก <https://www.paiduaykan.com/travel/ปราสาทหินพันยอด>

ภัทรพร สิทธิจันทร์ทอง. (2562). การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยในการเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพีพี จังหวัดกระบี่. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. (2549). การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว หน่วยที่ 9-15 .นันทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

มาศศุภา นิมฺมูญาช. (2558). การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม). สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ยุทธศักดิ์ สุภสร. (2564). รายงานประจำปี 2564 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ค้นเมื่อ 4 มิถุนายน 2565, จาก https://api.tat.or.th/upload/live/about_tat/

รัฐดา ลากหนุ่น. (2555). บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ผลการประเมินประสิทธิภาพ การจัดการอุทยานแห่งชาติทางทะเลของประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนา Improving Marine Protected Areas Management Effectiveness in the Greater Indian Ocean Region 27 – 28 กันยายน 2555. โรงแรมโฟว์วิงส์ กรุงเทพฯ.

สมพงษ์ วราภาสกุล. (2554). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism). ค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2565, จาก <https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/psru/article/download/17394/15625>

สุวลักษณ์ สารุมนัสพันธ์ และคณะ. (2555). แนวทางเบื้องต้นการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติทางทะเล. กรุงเทพฯ: บริษัท โรงพิมพ์ คลังวิชา จำกัด.

เจษฎา ขวัญเมือง และคณะ. (2554). ความหมายของการท่องเที่ยว. ค้นหาเมื่อ 15 พฤษภาคม 2565, จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยว/ความหมายของการท่องเที่ยว/>

เจษฎา ขวัญเมือง และคณะ, (2554). สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว. ค้นหาเมื่อ 20 สิงหาคม 2565, จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/อุตสาหกรรมท่องเที่ยว/สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว/>

เจษฎา ขวัญเมือง และคณะ, (2554) วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว. ค้นหาเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยว/วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว/>

เมธาวี บุหงาเรือง. (2562). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนในตำบลสิงหนาท อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์